

цити и рече: „Блажени очитъ които виждатъ това което ви видите. (24) Защото ви казвамъ че мнозина пророци и царе пожелаха да видятъ това което ви виждате, и не видѣха, и да чуятъ това що чувате, и не сѣ чули.

(25) И, ето, нѣкой законникъ станъ да го испитва, и казваше: „Учителю, що да правя за да наследя животь вѣчный? (26) А той му рече: Въ законѣтъ що е писано? какъ четешъ? (27) А той отговори и рече: „Да възлюбяхъ Господа Бога твоего съ всичкото си сърдце, и съ всичката си душа, и съ всичката си сила, и съ всичкий си умъ, и ѣближняго твоего както самага себе си.“ (28) И рече му: Право си отговорилъ: това прави, и „ще живѣешъ. (29) Но той, понеже искаше да оправдае себе си, рече Исусу: И кой е ближний мой? (30) На това отговори Исусъ и рече: Человѣкъ нѣкой сѣлваше отъ Иерусалимъ въ Перихонъ и налетѣ на разбойници, които, като го обраха и нараниха, отидоха си, и го оставиха полумъртъвъ. (31) А по случая нѣкой си священникъ сѣлваше по онзи патъ; и като го видѣ „милъ отъ сръдца и замилъ. (32) Подобно и Левитъ нѣкой, като стигна на това мѣсто, дойде, видѣ, милъ отъ сръдца, и замилъ. (33) Но единъ „Самарянинъ като плутуваше дойде до него, и като го видѣ смилъ се, (34) и пристѣпи та прѣвѣрзъ гнѣватъ му, като изливаше масло и вино; послѣ го въскочи на добиткѣтъ си та го занесе въ гостилницата, и пригоди му. (35) И на утрѣшния день когато си похождаше, навади та даде два динарии гостилнику, и рече му: Пригодявай му; и каквото повече изживишь азъ на вѣщание ще ти платя. (36) И тъй, отъ тѣзи тримата кой ти се вижда да е били близень на испадивалиятъ въ разбойничѣтъ? (37) А той рече: Този койго му сгори милостъ. Тогазъ Исусъ му рече: Иди, и ти така прави.

(38) И въ отиванieto нѣмъ вѣлзе Исусъ въ нѣкое село; и жена нѣкоя си на име „Марта го прие у домѣтъ си. (39) И тя имаше

сестра нарицаема Марія „която ѣбѣ сѣдѣла до новѣтъ Исусови и слушаше словото негово. (40) А Марта се мѣляше за многото слугуване; и застанъ та рече: Господи, не брѣжнѣши ли че сестра ми мя остави сама да слугувамъ? речи ѣ прочее да ми помогне. (41) Отгвори Исусъ и рече ѣ: Марто, Марто, грижишь се и мѣляшь се за много нѣща; (42) „но едно е потребно; а Марія избра добрата часть които нѣма да се отнеме отъ нея.

ГЛАВА 11.

И когато бѣ той на едно мѣсто та се молише, като прѣстанъ рече му нѣкой си отъ ученицитѣ му: Господи, научи бѣ да се молямъ, както и Иованъ е научилъ ученицитѣ си. (2) А той нѣмъ рече: Когато се молитѣ думайте: „Оче нашъ който си на небеса, Да се сѣяти името твое; Да дойде царството твое; Да бѣде волята твоя както на небето така и на земата; (3) Хлѣбѣтъ нашъ насъщный давай ни го всякой день; (4) И прости ни грѣховѣтъ нѣ, защото и нѣи прощавами на всякой нашъ длъжникъ; И не въведи насъ въ искушение, но избави насъ отъ лукаваго.

(5) И рече нѣмъ: Кой отъ васъ ако би ималъ приятель, и оиде при него посрѣдъ нощи и му рече: Друзе, дай ми на вземъ три хлѣба; (6) понеже единъ приятель ми дойде отъ патъ, и нѣмамъ що да сложа прѣдъ него; (7) а той да отговори извѣтрѣ и да рече: Нѣдѣй ми досада; вратата сѣ вече затворена, и дѣцата ми сѣ на леглото съ мене; не мога да станъ да ти дамъ. (8) Казвамъ ви че бако не стане да му даде защото му е приятель, то поне за неговата безочливостъ ще стане и ще му даде колкото му трѣбва. (9) И „азъ бѣ казвамъ: Искайте, и ще ви се даде; търсѣте, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори. (10) Защото всякой койго иска приима; и койго търси намира; и койго хлопа ще му се отвори. (11) И „отъ васъ кой е този баща, щога ако му поиска синъ му хлѣбъ, а той да му даде ка-

мат. 13; 16.

мат. 1 Пет. 1; 10.

мат. 19; 16. 22; 35.

мат. 2 Кор. 6; 5.

мат. Лев. 19; 18.

мат. Лев. 18; 5. Неом.

мат. 9; 29. Иез. 20; 11.

мат. 13; 21. Рим. 10; 5.

мат. Гл. 16; 15.

мат. Псал. 38; 11.

мат. Иоан. 4; 9.

мат. Иоан. 11; 1. 12; 2, 3.

мат. 1 Кор. 7; 32, и др.

мат. Гл. 8; 35. Дѣян.

мат. 22; 3.

мат. Псал. 27; 4.

мат. —

мат. 6; 9.

мат. Гл. 18; 1, и др.

мат. 7; 7. 21; 22.

мат. Мар. 11; 24. Иоан.

мат. 15; 7. Як. 1; 6.

мат. 1 Иоан. 3; 22.

мат. 7; 9.